

СТАНОВИЩЕ

от **проф. д-р Христо Маринов Иванов** ВСУ „Черноризец Храбър“
на дисертационния труд на професор д-р Николай Иванов Петров
на тема **„НАДЕЖДНОСТТА КАТО ОСНОВЕН ТЕХНИКО-
ИКОНОМИЧЕСКИ ПРОБЛЕМ ПРИ КИБЕРНЕТИЗАЦИЯ НА
ОБЩЕСТВОТО“**,

представен за придобиване на **научна степен „доктор на
икономическите науки“**

научно направление „Администрация и управление“

по научна специалност **„Организация и управление на
производство (индустрия)“**

1. Оценка на резултатите и приносите на кандидата

В **Увода** дисертанта ни представя по забавен начин актуалността на разработката му чрез изясняване на „надеждността“. Той счита, че това е философска категория, но в такъв случай трябва да я разгледа и в нейната противоположност „несигурност“. Не ми стана ясно защо се спира на „противоположността“ „съвършенство“, която пък не е и изяснена. Като несигурност кибернетичната система е анализирана още преди около 40 години. Тези противоречия не бива да бъдат допускани от автора и то в такъв дисертационен труд. Предмета на този труд се разминава частично със заглавието. Обема на изследването не е постигнат (изпълнена е само частта за кибернетиката). Не установих ограничаващите му условия и издигнатата изследователска теза. Може би ще я изясни при защитата.

Теоретичното си изложение ни представя в 8 глави. Това е разширително според представените 6 задачи. Не успях да забележа съществената връзка между съдържание и задачи.

В анализа на **Първа глава** автора си противоречи, като заявява, че „няма да извършва подробен анализ на философските проблеми на кибернетиката” (стр.11). В такъв случай противоречието е явно. Тук добре са представени принципите за материалното единство на света (стр.16). В изложението на тази глава ми прави впечатление, че дисертанта използва научни трудове с повече от 5 годишна давност. Препоръчвам му да прочете научните доклади на д-р Лора Ликова публикувани в издания на институт от Сан Франциско.

Във **втора глава** забелязвам, че философският смисъл на категорията „надеждност”, т.е. на понятието „надеждност” е разработен обстойно. Анализирани са трудовете на най-значимите автори творили по този проблем (стр. 61-71). Изяснена е абстрактността и конкретността на това понятие и в следващият текст.

В **трета глава** дисертанта се спира на познати и сравнително добре разработени проблеми. Отново анализира най-стойностните автори разработили тези проблематика (стр.117-126). За мен би било интересно да ни анализира авторите днес разработващи тези познати проблеми .

В **четвърта глава** икономизацията ни е представена математически чрез модел с редица формули. Това го считам за особено оригинално. Постигнатите резултати са дадени в таблици 4.1.1 и 4.1.2.

В **пета глава** ни е представен метод за оценка на риска, както и икономически показатели и технико-икономически ресурс. И в тази глава не установих декларираното усъвършенстване и развитие на администрацията. Научното направление все пак е „Администрация и управление”.

В **шеста глава** дисертанта ни декларира, че ще анализира дилемата „Свободна инициатива или икономическа система”. На стр.233 се прави

нещо като обобщение което е противоречиво, а то е и изведено извън контекста на предлаганото ни в главата съдържание.

В **седма глава** се анализира управлението на фактора „надеждност”. Обстойно се разглеждат теориите на световно признати автори като Джон Гълбрайт, Стив Ханке, Фридрих Хайек, Карл Маркс, Йозеф Шумпетер и други. Не забелязах обаче осезаемите авторови предложения по повдигнатия проблем.

В **осма глава** дисертанта прави опит за обобщения за глобализацията и икономическо-социалната надеждност. Дава и удачен пример на стр. 273. Позитивно е използвана и визията за растеж на обществото, страната и света.

Всичко глави завършват с авторови обобщения.

В **заклучението и основните приноси** на дисертацията са ни предложени 24 извода. Изказвам своите опасения, че не всички са изводи и по-голямата част от тях са спорни. Съгласен съм с № 1,3,4 и 6 от научните приноси. От научно-приложните приноси възприемам за удачни № 2,4,5,7,9 и 10. Възприемам положително и преобладаващата част от приложенията.

2.Критични оценки

Критичните ми бележки се свеждат до съдържанието и формата на представеното ни изследваме. В тази връзка по българският стандарт цитиранията в подобни дисертационни трудове са изнесени под черта.

Преобладаващата част от цитираните от автора научни трудове от чужди и български автори са с давност повече от 5 години. Очаквах, че ще има анализ и на съвременни значими в тази област автори.

Съществуват и съвременни изследвания в представената ни област от съвременни автори със световно признание, които не са анализирани в дисертационният труд.

В бъдещите си научни трудове препоръчвам на автора да направи по-смели, авангардни изводи и практически препоръки за администрацията и управлението.

3.Заключение

В заключение считам, че качествата на кандидата за „доктор на икономическите науки” професор д т н Николай Иванов Петров са неоспорими. Описаните по-горе оценки на резултатите и научни и приложни приноси, ми дават основание да направя предположение, че дисертационният труд отговаря на изискванията за придобиване на научна степен „доктор на икономическите науки” от професор д т н Николай Иванов Петров.

Оценката ми на дисертационния труд на тема „НАДЕЖДНОСТТА КАТО ОСНОВЕН ТЕХНИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ ПРОБЛЕМ ПРИ КИБЕРНЕТИЗАЦИЯ НА ОБЩЕСТВОТО”, с автор професор д т н Николай Иванов Петров, е ПОЛОЖИТЕЛНА. ПРЕДАГАМ кандидата за придобиване научната степен „доктор на икономическите науки” да бъде избран по научно направление 3.7. „Администрация и управление”, научна специалност „Организация и управление на производство” (индустрия).

Дата:30.9.2015

РЕЦЕНЗЕНТ

Проф. д ик н Христо Иванов